

DON QUIXOTE

dramatiseret og gendigtet af Sarauw/Hedegaard til Teatret Slotsgården, sommeren 2023

Version: til gennemlæsning hos Nordiska

PÅ SCENEN

RAMMEHISTORIE ROLLER

Holger Ellekilde
Sysse Bech, Theatre Coming At Ya
Meta Bøgeskov

Lukas Lykke Johansen
Sophie Bredal Zinckernagel
Amanda Bøgestrøm

ROLLER

Don Quixote
Sancho Panza
Antonia
Købmanden
Hyrdedrengen Andrés
Dorothea
Vagt fra Det Hellige Broderskab
Præsten
Krovært/kromutter
Den skønne ungmø
Marcela
Straffefangen Julio
Skuespiller med Englemaske
Lucinda
Ridderen af den hvide måne
Vagt fra Det Hellige Broderskab
Barbereren
Herremanden
Den Sagesløse Benediktinermunk
Ambrosio
Hyrdekone
Straffefangen Raul
Skuespiller med Djævlemaske
Don Fernando
Væbneren af den hvide måne
Vagt fra Det Hellige Broderskab
Forestillingens butler
Cardenio
Skuespiller forklædt som Døden
Sanson Carrasco

Morten Klode
Amanda Bøgestrøm

Sophie Bredal Zinckernagel

Lukas Lykke Johansen

Villads Bugge Bang

FORFATTERNES NOTER TIL ISCENESÆTTERENE

Teksten er skrevet specifikt til Teater Slotsgården, der hver sommer spiller en udendørs komedieforestilling på Odense Slot. I regibemærkningerne er noteret kommentarer som knytter sig til denne specifikke iscenesættelse. Alle regibemærkninger er anvisninger og kan ændres efter iscenesætterens ønsker.

Rammefortællingen med kulturkonsulenterne fra Theatre Coming At Ya indeholder en virkelig klage som Teatret Slotsgården modtog i forbindelse med forrige års forestilling.

Det var umuligt at lave forestillingen med 4 skuespillere og derfor måtte forestillingens butler træde til som 5. spiller, når der var brug for det.

Sproget er skabt med kendskab til de givne skuespilleres karakterarbejde. Fx valgte Amanda Bøgestrøm at lade hyrdedrengen Andrés læse og derfor har vi skrevet replikkerne til denne karakter, så publikum får maksimalt glæde af dette karaktertræk.

Alt er derfor til forhandling i den næste iscenesættelse.

Sarauw/Hedegaard

PROLOG: THEATRE COMING AT YA

Konsulenter fra virksomheden Theatre Coming At Ya kommer ind: HOLGER ELLEVILDE, META BØGESKOV & SYSSE BECH. Stemningen er formel.

HOLGER ELLEVILDE

Ærede publikum! Inden forestillingen starter vil vi gerne lave en kort præsentation. God aften, mit navn er Holger Ellevilde, og jeg flankeres af mine to gode kollegaer Sysse Bech og Meta Bøgeskov. Vi kommer fra konsulentvirksomheden Theatre Coming At Ya, der har til formål at gøre teater mere relevant i dagens Danmark.

SYSSE BECH

Teatret har eksisteret siden det gamle Grækenland, måske endnu længere, og er stadig ikke dødt. Skal vi ikke lige gi' teatret en hånd.

Alle klapper.

SYSSE BECH

Teatret har til alle tider været medvirkende til at guide mennesker igennem krisetider og livets til tider tough circumstances. Teater har en helt særlig evne til at fremme empatien i samfundet, træne fantasiens muskel og ikke mindst fortælle vigtige historier.

META BØGESKOV

Men det er også vigtigt at have sit publikum med. Derfor står vi her i dag. Sidste år blev vi kontaktet af teaterleder for Slotsgården [indsæt specifikt teater], Jacob Moth-Poulsen [indsæt specifik teaterchef], fordi teatret havde fået talrige klager fra brugere, der følte, at sidste års forestilling ikke var i øjenhøjde med publikum. Blandt andet denne klage fra en anonym bruger.

Kære venner ,

Nu har I lavet en "NY" forestilling med en masse begreber som vi gamle ikke helt er inde i. Hvor vi nok falder af. I bruger mange moderne ord, fx "Likes", hvor vi desværre må sige: ingen viden! De andre års forestillinger har vi grint i måneder efter, gået hjem fra hver en forestilling med mavekrampe.

I år gik vi hjem med en god forestilling, men ingen mavekrampe.

Kommer I tilbage til det igen? Eller bliver I i nutiden?

Med venlig hilsen/Best regard. Finn Skovgaard.

HOLGER ELLEVILDE

Den slags feedback er ingen tjent med. Og vi vil sikre, at det ikke gentager sig i år. Vi udfærdigede derfor en arbejdsramme for årets forestilling ud fra tre hovedkriterier:

De fjerner et tæppe fra en planche.

HOLGER ELLEVILDE

- 1) Ingen LIKES
- 2) Fortid
- 3) Masser af mavekrampe (garanti)

SYSSE BECH

Disse tre kriterier danner rygraden i årets forestilling og vil sikre Teatret Slotsgården en mere indlevet brugeroplevelse, bedre identifikation og i sidste ende et mere empatisk samfund.

META BØGESKOV

Men arbejdet stopper ikke her. Ved hjælp af vores avancerede AI-analyseredskaber...

SYSSE BECH

Artificial Intelligence...

META

... Kunstig intelligens...

HOLGER ELLEVILDE

Det er sådan noget med robotter, der er skide uhyggeligt...

META BØGESKOV

...har vi ud fra vores målgruppes parametre scannet litteraturhistorien for at finde den - til vores brugere - bedst egnede historie at sætte op.

HOLGER ELLEVILDE

Vi lod teknologien gøre sit arbejde, og den historie vi fandt frem er så gammel at den slår Molière og Holberg med over 150 år i anciennitet. For ikke at tale om hovedpersonen, som ud over at være en ældre herre, også er en af litteraturhistoriens mest elskede - og mest relaterbare - karakterer. Vi har brug for ham. Slotsgården [indsæt specifikt teater] har brug for ham. Det er mig en ære at kunne præsentere...

ALLE

DON QUIXOTE

1. AKT: DON QUIXOTES FØDSEL

1.1 - DON QUIXOTE

Don Quixotes stemme toner frem fra et af Odense Slots mange vinduer højt over publikum.

DON QUIXOTES SANG

Stakkels verden

Ulidelige verden

Du er sunket så lavt

Kolde verden

Ugidelige verden

En ridder udfordrer dig

Og den ridder - det er mig

DON QUIXOTE - DON QUIXOTE

Tjener det ærefulde

Frygtløs - aldrig bange

DON QUIXOTE

1.2 - PRÆSTEN OG BARBER

FORESTILLINGS BUTLER lukker vinduet med en 6 meter høj pind. Det afbryder sangen et umusikalsk sted, hvor DON QUIXOTE lige da sangen er ved at ramme klimaks.

BARBEREN

Ja, vi siger tak for sangen, Alonso. Hvor kom vi fra min kære præst? De var ved at sige noget?

PRÆSTEN

Jo, det var det med den hemmelighed, min gode barbér. En saftig sladderhistorie, det kan jeg garantere Dem.

BARBEREN (*afventende i spænding*)

De pirrer min nysgerrighed?

PRÆSTEN

De kan godt glæde Dem....(*afbryder sig selv*) øh...hvis de lissom kunne, hvad kan man sige, altså.....lissom hente...dét her hår herovre... øh...herover.

BARBEREN

De fortjener en frisure, kære præst!

PRÆSTEN
Det ved jeg nu ikke.

BARBEREN
Hvad var det for en saftig sladderhistorie...

PRÆSTEN
Ja, høhø, nu skal De høre...

Det banker på.

BARBEREN
Et øjeblik.

1.3 - ANTONIAS BEKYMRING

ANTONIA kommer ind. Hun er ulykkelig.

PRÆSTEN
Hvad er der galt kære barn?

ANTONIA
Det er min onkel. Han er helt væk fra vinduet.

PRÆSTEN
Ja, Alonso han er ikke helt normal.

BARBEREN
Hvad har han nu fundet på?

ANTONIA
Det begyndte, da han faldt over den her ridderroman - Amadis De Gaula - og herfra har den ene roman taget den anden. Han sidder som besat i sin fletstol og læser dagen væk og natten med og næste dag starter han forfra igen. Han sover ikke længere og jeg er så bekymret for ham. Når han åbner munden er det det rene galskab og magi, der strømmer ud af ham. Han kan ikke længere føre en normal samtale, men fabler løs om trolddom, dyster og dueller, galanterier og eventyrlig mystik.

PRÆSTEN og BARBEREN trøster hende.

PRÆSTEN
Så længe han kan blive på sit værelse og tage den med ro. Det sørger du vel for?

ANTONIA
Han er ikke til at styre. I går forsvandt han og jeg fandt ham nede ved (*hvisker*) det beskidte kvarter. Der hvor de hjemløse bor og drukkenboltene drikker sig fra sans og samling. Og her så jeg ham stå og tale med en luder!

Præsten får kaffen galt i halsen.

PRÆST

Åh...

ANTONIA

...som om hun var en helt almindelig kvinde på gaden.

ANTONIA synker grædende sammen.

ANTONIA

Og nu er han væk igen og ingen ved hvor han er henne.

ANTONIA græder og græder. De indser at ingen trøst hjælper.

PRÆST

Vi skal nok finde ham og følge ham hjem igen.

PRÆST

Hvor var dette såkaldte "horehus"? Man kunne jo måske starte med at tage derned...(host) og lede efter ham.

ANTONIA

Må Gud være med dig, noble Præst. Tak. Og Dem med, gode Barber.

BARBER

Vi skal nok finde ham Antonia.

PRÆSTEN og BARBEREN forsvinder.

1.4 - DON QUIXOTE BLIVER SLÅET TIL RIDDER PÅ DEN NÆRMESTE KRO

FORESTILLINGENS BUTLER etablerer en kro og forvandler PRÆSTEN til KROVÆRT i et åbent kostumeskift.

KROVÆRTEN

Hvorfor helvede er I så stille? Man skulle tro det var en kirke.

DON QUIXOTE ridder ind.

DON QUIXOTE (*tror nogle damer fra publikum er "skønne adelsdamer"*)

God aften, ærværdige fru. Sikke fornemt besøg, der er her på slottet i aften. Lad jer ikke forstyrre af mig, jeg er blot kommet for at udføre min ydmyge pligt, som jeg ikke vil trætte jer længere med.

KROVÆRT

Sikke en original.

DON QUIXOTE

Og De må være den store adelsmand. Må jeg komplimentere gæstfriheden, og ikke mindst indretningen af Deres mageløse slot.

KROVÆRTEN

Ja, ja, ja. Og hvem skylder vi æren?

DON QUIXOTE

Jeg er Don Quixote af La Mancha. Snart vandrende ridder under solen og månen.

KROVÆRTEN

En ridder uden en væbner, det er sgu en ensom tragedie. Spøg til side, hvad skulle det være?

DON QUIXOTE

Jeg drikker ikke i arbejdstiden. Dertil er mit virke for vigtigt.

KROVÆRT

Hvilket virke?

DON QUIXOTE

At bekæmpe verdens grusomhed og det mørke, som synes at brede sig i denne kolde tid vi lever i, samt beskytte de svage, de armodige og de udsatte. Det er åbenlyst, at deres prægtige eremitage er en udsat post. Og derfor vil jeg stå vagt om slottet natten over.

KROVÆRTEN

Jamen held og lykke med det.

DON QUIXOTE begynder at holde vagt, mens han insisterende synger på en måde, der ville irritere de fleste.

KROVÆRTEN

Tak for sangen gammelfar. Det her det er en kro. Og her kan man drikke. Så hvis du ikke vil drikke, så kan du skride hjem i seng.

DON QUIXOTE

Jeg kan umuligt forlade min post. Beviser man ikke sin tapperhed, kan man aldrig blive slået til ridder. Det ved enhver, der har forstand på ridderskabets love.

KROVÆRTEN

Slået til ridder? Jamen, de har skam været ekstrem tapper, glørværdige ridder. Jeg slår dem gerne - og også til ridder, hvis det er det der skal til.

DON QUIXOTE

Jeg troede aldrig De ville spørge.

KROVÆRTEN slår DON QUIXOTE til ridder på en ydmygende facon. Vridder den klamme klud med ølrester over ham, som var de vievand i en døbefontæne.

KROVÆRTEN (langsomt, overhøjtideligt på en)
Hokus, pokus, abrakadabra. Må De blive den lykkeligste ridder.

DON QUIXOTE kysser kroværtens beskidte træsko.

KROVÆRTEN

Ja, få bare det hele med. Staldmos og det hele ...

DON QUIXOTE (*med staldmos mellem tænderne*)

Hvis bare mit hjertes udkårne - Dulcinea - kunne se mig nu. (*tager et indrammet spillekort med hjerterdame i guld og ramme frem fra brystet*) Åh, Dulcinea af El Toboso - min hjerter dame, der vil støtte mig i alle mine fremtidige ridderbedrifter.

DON QUIXOTE ridder lykkelig afsted.

1.5 - DON QUIXOTES FØRSTE HELTEDÅD: HERREMANDEN OG HYRDEDRENGEN

HERREMANDEN prygl den stakkels hyrdedreng ANDRÉS, der udstøder et ulideligt skrig for hvert piskeslag.

DON QUIXOTE

Usle ridder, hvor vover De at overfalde denne svækling som ikke kan forsvare sig selv. Fat dine våben og lad mig give dig en lærestreg for livet.

HERREMAND

Herre, denne dreng er min ejendom - han tjener mig - men er ganske uduelig. Jeg betaler ham for at vogte mine får, men han mister et får hver dag. Han er forbandet i munden og kalder mig for en nærig skinke, der kun er ude på at finde på dårlige undskyldninger for ikke at give ham løn. Og det er løgn.

DON QUIXOTE

Hvor vover De at beskyldte nogen for at lyve, mens jeg hører på det? Hvis De ikke slipper drengen fri, så frister De mig til at spidde Dem på min lanse.

DON QUIXOTE stikker til HERREMANDEN med sin lanse. HERREMANDEN slipper ANDRÉS fri.

DON QUIXOTE

Betal ham på stedet. Inge bør vente på sin løn.

HERREMAND

Jeg har ikke pengene på mig.

DON QUIXOTE

Så må De pænt tage - hvad hedder du? -

HYRDEDRENGEN ANDRÉS

Andrés

DON QUIXOTE

André her - med hjem og betale ham det De skylder ham.

HYRDEDRENGEN ANDRÉS

Nej, ikke be' ham om det, han flår mig levende

DON QUIXOTE

Selvfølgelig gør han ikke det, hvis han er en ægte ridder helt ind i hjertet, så kræver hans samvittighed at han holder ord og så kan selv ikke jég stille en højere garanti.

HYRDEDRENGEN ANDRÉS

Men han er ikke ridder.

DON QUIXOTE

Man kan være ridder, hvis man er ridder i hjertet.

HERREMAND (*smiler falsk*)

Andrés....

DON QUIXOTE (*til Herremanden*)

Skuf mig ikke. Bryd ikke et ubrydeligt løfte. For så skal jeg sørge for at De bliver udstillet som hykler og får Deres grufulde straf.

HERREMAND

Andrés min gode dreng, kom med mig, så skal du få din løn. Og tusind tak til din godhjertede beskytter.

DON QUIXOTE vinker selvtilfreds farvel og ridder videre.

1.6 DON QUIXOTES ANDEN HELTEDÅD: KØBMANDEN

DON QUIXOTE ridder en sejrstrunde på Rosinante. Han ridder forbi Theatre Comming At Ya's skilt med fokuspunkter og stikker sit værd gennem det. Hans hest ROSINANTE mister kontrollen og han styrter i en slem soloulykke. En KØBMAND kommer gående.

KØBMANDEN

Flyt dig!

DON QUIXOTE (*kvæstet på vejen*)

Ingen kommer forbi, før de anerkender, at den skønneste kvinde i verden er min Dulcinea af El Toboso!

KØBMANDEN træder uden problemer over Don Quixote.

KØBMANDEN

Læg dig til at dø et andet sted.

1.7 - PRÆSTEN OG BARBEREN FINDER DON QUIXOTE

PRÆSTEN og BARBEREN finder den kvæstede DON QUIXOTE.

BARBEREN

Señor Quijano, sikke et uheld De har haft?

DON QUIXOTE (*bliver pludselig vild i blikket*)

Jeg kender ingen Señor Quijano. I må forveksle mig. Se dog ordentligt på mig og forstå at jeg er den snart berømmede vandrende ridder Don Quixote. Det burde alle vide nu.

PRÆSTEN

Selvfølgelig. Nu må De hvile Dem. Lad os følge Dem hjem. Deres smukke "ridderkammer" venter på Dem, Señor Quijano... øh... Quixote.

BARBEREN

Hvil De Dem blot her en stund, så går vi ind i...øh..."riddersalen" og taler med Deres indtagende niece.

1.8 - HELBREDELSEN

FORESTILLINGENS BUTLER og ANTONIA kommer ind med en trillebør fuld af bøger.

ANTONIA

Her er bøgerne, der har drevet ham fra forstanden. De fleste er ridderromaner.

PRÆSTEN

En imponerende samling, det må jeg sige.

BARBEREN

Hvad skal vi med Dem?

ANTONIA

Vil I være søde at brænde dem omgående, indtil kun Bibelen er tilbage!

ANTONIA tænder et bål i gården. PRÆSTEN og BARBEREN kigger sig over skulderen.

PRÆSTEN

Det var voldsomt. Skulle vi ikke sortere dem først....

BARBEREN

Glimrende, kære Præst.

BARBEREN

Amadís de Gaula, det var satans... undskyld mit sprog præst... men dén har jeg ikke set i mange år.

PRÆSTEN

Det er jo et hovedværk inden for dens genre... Lige dén kunne man måske undlade at...

ANTONIA (*vender tilbage*)

Nej, stop! De skal alle sammen ud! Kast dem ud af vinduet og lav et bål i gården. Jeg går ind og murer bogreolen over.

PRÆSTEN

Jamen, selvfølgelig så, hvis det er det, De vil.

ANTONIA *går*.

BARBEREN

Det mindste, vi kan gøre, kære præst, er vel at læse titlerne en af gangen og vurdere, hvad der skal brænde og hvad der skal blive.

PRÆSTEN

Lige mine ord, gode barber.

BARBEREN

Hvad med den her: Tirant lo Blanc af Joanot Martorell.

PRÆSTEN

Den er nu udmærket. Skån den. Men nu har vi skånet en, så er den næste nødt til at ryge.

BARBEREN

Helt enig. Det giver mening. "Det runde bord Winchester". Det er den med Kong Arthur.

PRÆSTEN

Ubestrideligt en klassiker... Men... i bålet med den.

BARBEREN

"Balladen om Robin Hood og munken".

PRÆSTEN

Den opfordrer både til at stjæle og gør grin med kongehuset. Ud!

BARBEREN

"Rasende Roland"

PRÆSTEN

I flammerne!

BARBEREN

Den er nu ellers meget spændende...

PRÆSTEN

I vores situation, er det bedre at være grundig end lemfældig. Det er ligesom når du luger din have ud for ukrudt. Hellere ofre en rose end at spare en tidsels liv.

BARBEREN

Jeg synes ellers tidsler kan være flotte.

PRÆSTEN

Ja, men de stikker. Sådan, nu burde Señor Quijano være kureret for sine vrangforestillinger.

DON QUIXOTE dukker op med forbindinger og en rustning i hånden.

DON QUIXOTE

Nu har jeg aldrig! Hvor er mine bøger? Der var en reol lige her!

PRÆSTEN og BARBEREN

Vi har intet med det at gøre.

DON QUIXOTE

Nej, det er mig bekendt. Det må være en heksemester, sort magi, en af de helt store onde troldmænd, det antyder de uforklarlige flammer i haven. De er på færd af min riddergernings signifikans og gør kun det her mod mig, fordi de ved at jeg vil besejre dem en dag. Men lidt aner de. Dette styrker mig kun i troen!

SANCHO PANZA banker på døren.

DON QUIXOTE

Til tjeneste!

SANCHO PANZA

God eftermiddag, nabo. Jeg - Theresa - skulle bare høre om vi kunne låne en kop mel. Vi - hun - bager. (*dufter*) Mmmm....det gør I måske også?

DON QUIXOTE

Ikke just. Men nu jeg har Dem, kære nabo. Du har altid været så venligssindet og har haft interesse for verdenssituationen.

SANCHO PANZA

Tjo, øh, det ved jeg ikke om man kan sige.

DON QUIXOTE

Jo, det skulle jeg mene. Du tænker over verdens uretfærdigheder.

SANCHO PANZA

Ikke før De nævner det. Men nu gør jeg.

DON QUIXOTE

Nu er det sådan, at jeg i mit virke som vandrende ridder ofte har savnet en væbner. Et menneske af kaliber med udholdenhed og mandsmod. Det er bestemt ikke alle og enhver, der kan forfremmes til så fin en position.

SANCHO PANZA

Det er meget venligt, Herre, men jeg har jo Theresa og de små... tvillingerne, de ved...

PRÆSTEN og BARBEREN

Det er sandt...

DON QUIXOTE

Jeg er sikker på at Theresa og børnene vil forstå, hvorfor du sagde ja til mit yderst generøse tilbud. Det er almindelig skik for os riddere at gøre vores væbnere til guvernører af en ø. Kom, lad os gå og tale. Farvel, kære præst og gode barber, og pas på de onde ånder...

2. DON QUIXOTE OG SANZO PANZAS EVENTYR

2.1 - DON QUIXOTES TREDJE HELTEDÅD: KÆMPER ELLER VINDMØLLER?

DON QUIXOTE og SANCHO PANZA ridder på landevejen. FORESTILLINGENS BUTLER stiller sig op på en høj stige og svinger en mikrofon i en lang ledning som en mølle. I periferien vandrer DEN SAGESLØSE BENEDEKTINER MUNK og DEN SKØNNE UNGMØ.

DON QUIXOTE (synger og vandrer)

Mit savn er konstant, taknemmeligheden stor.
jeg sætter sejl og troen er mit ror.
En dag, når tid er, vil jeg dufte den althea,
den gudeduft, som damper fra din skulder, Dulcinea
I hjertet holder jeg dig tæt
For jeg er en ridder med et mål
Går til kamp mod mørket, og blir ikke træt
før dit navn besjunges om alverdens bål.

SANCHO

Dulcinea... Jeg vidste slet ikke De havde en kone gode Herre?

DON QUIXOTE

Ak, vi er ikke engang trolovede. Skæbnen vil, at jeg først får hende at se igen, når jeg har bevist mit værd som ridder. Men tro ikke at savnet nogensinde forlader mit bryst.

SANCHO

Nej, jeg ved hvad De mener, jeg har jo selv Theresa derhjemme. Jeg håber ikke hun bliver sur over, at jeg er taget af sted uden at snakke med hende om det først.

DON QUIXOTE

Sancho, hun vil forstå din beslutning, når vores bedrifter er berømmet i hele Spanien.

SANCHO PANZA

Det er klart, gode herre. Men lige et spørgsmål: men når jeg så bliver Guvernør, bliver min kone så Guvernante eller Guvernøse?

DON QUIXOTE

Selvfølgelig gør hun det.

SANCHO PANZA

Ja, øh, det er bare det, at jeg tror ikke hun er bedre egnet end så mange andre til at bære sådan en titel?

DON QUIXOTE

Det skal du ikke bekymre dig om. Det skal hun nok lære sig med tiden. Ikke mere snak, Sancho.

SANCHO

Jeg er allerede sulten. Vi har heller ikke holdt siesta endnu.

DON QUIXOTE

Vi hænger os ikke i detaljer som mad og hvile, gør vi? Vi har blik for de store, kvalmende uretfærdigheder, og skal vinde stor hæder ... og denne hæder vil være næring nok i sig selv. *(får øje på vindmøllerne)* Nu ser jeg dem.

SANCHO

Hvem?

DON QUIXOTE

Kæmperne.

SANCHO

Det er ikke kæmper. Det er vindmøller.

DON QUIXOTE

Det er tydeligt, at du har et forvrænget syn på virkeligheden, Sancho. FOR DULCINEA!!!

DON QUIXOTE kæmper mod vindmøllerne og ender forslået på jorden, mens han hallucinerende sparker ud i luften efter kæmperne. SANCHO PANZA råber efter hjælp. DEN SAGESLØSE BENEDIKTINERMUNK og DEN SKØNNE UNGMØ kommer dem i møde.

MUNKEN

Vær hilset. Guds fred.

DON QUIXOTE *(rejser sig pludseligt med fornyet energi)*

Troldkar! Slip omgående den prinsesse fri som De har bortført.

MUNKEN

Jeg er bare en simpel munk, der viser den uskyldige frøken her sikkert vej gennem det vilde bjergpas.

DON QUIXOTE

Fat våben, din slyngel!

MUNKEN

Vis nåde, og lad mig gå! Jeg har kun min tro at kæmpe med.

DON QUIXOTE går løs på DEN SAGESLØSE BENEDIKTINERMUNK, der kaster sig på knæ og beder gud om hjælp.

MUNKEN

Fadervor, du som bor i himlen. Hellige vorde dit navn, komme dit rige, ske din vilje....vær god at stoppe.

DON QUIXOTE

På én betingelse. At De drager mod den nærmeste by og fortæller vidt og bredt om hvordan De blev besejret af den tapre og retfærdige ridder: Don Quixote af La Mancha.

DEN SAGESLØSE BENEDIKTINERMUNK stikker af lader DEN SKØNNE UNGMØ i stikken.

SANCHO (*til ungmøen*)

Undskyld.

DEN SKØNNE UNGMØ løber skrigende afsted.

SC 2.2 - MAMBRINOS HJELM

SANCHO

Herre, vær god at gør mig til Guvernør over den ø, som De netop har vundet i dette slag.

DON QUIXOTE

Jeg er bange for at dette slag desværre ikke var en bedrift af ø-værdighed. Du må være tålmodig, Sancho.

SANCHO

Godt så. Men vi må nok hellere gå stille med dørene om vores storartede bedrifter, så DET HELLIGE BRODESKAB ikke hører om dem. Jeg vil ikke ende bag tremmer.

DON QUIXOTE

Sludder.

SANCHO

Jeg har hørt at deres metoder kan få selv en uskyldig til at tilstå alle sine synder. Og lidt til.

DON QUIXOTE

Vås, Sancho. Jeg har læst alt hvad der er værd at læse om vandrende riddere, og aldrig står det beskrevet, at nogen ridder er blevet slæbt for en domstol uanset hvor mange misgerninger han har bedrevet. Ikke at vi behøver at tænke på den slags, da vi er på lyset og retfærdighedens side.

SANCHO

De bløder. (*ser at DON QUIXOTES ene øre hænger løst efter kampen*).

Åh gud, vi må behandle Deres øre. Lad mig forbinde Dem. Deres øre er ved at falde af.

Sancho spytter på en klud og renser DON QUIXOTES øre.

DON QUIXOTE

Nånå. Hvad så? Har naturen ikke begunstiget os med to fra fødslen? Det, der virkelig går mig på, er, at jeg ikke længere har nogen hjelm. En ridder uden en hjelm er som et par ben uden bukser.

SANCHO

Nu må De ikke bekymre dig for meget, Herre. Vi finder en hjelm til Dem. Hov: der ligger jo MAM...BRINOS HJELM.

Mambrinos hjelm er et barberfad med barberskum i.

DON QUIXOTE

Kan jeg tro mine egne øjne? Mambrinos hjelm!

SANCHO

Lad mig gøre det klar til Dem, Gode Herre. Så læg Dem imens, og få lidt fred.

DON QUIXOTE

Fred, det er en by i Rusland.

Musik. Perfekt til en fin middag.

2.3 GEDEHYRDERNE OG GULDALDERTALEN

GEDEHYRDENE er venlige og tavse og dækker et simpelt, men lækkert middagsbord.

DON QUIXOTE

Jeg takker jer inderligt for den gæstfrihed, kære gedehyrder, som I har vist mig og min væbner. Sancho, nu kan du se hvor storartet Ridderskabet kan være, og at enhver, der opfylder sine forpligtelser deri, bliver respekteret og hædret af verden - om ikke andet - så i glimt. Kom og sæt dig her ved siden af mig og gør gedehyrderne selvskab. Af min tallerken skal du spise, af mit bæger skal du drikke. For dét der gør sig gældende for kærligheden, gælder også for Ridderskabets love: Den gør alle lige.

SANCHO PANZA

Det er meget venligt, gode herre. Men hvis jeg skal være helt ærlig, så kan jeg bedre lide at spise for mig selv uden at skulle tage hensyn til de alle fine manjerer.

DON QUIXOTE

Sæt dig ned og vær høflig!

SANCHO PANZA

Tak, men ellers tak.

DON QUIXOTE

Jeg spørger *MEGET* pænt.

SANCHO PANZA

Tusind tak, det er alt for meget.

DON QUIXOTE *(til publikums hjerter)*

Oh, lykkelige svundne tid - som fortidens riddere kaldte for *GULDALDEREN*. Ak, det var gyldne tider. Ikke fordi guldet bare flød i gaderne som varm mælk fra moderens bryst. Nej, Guldalderen fik sit navn, fordi dem der levede dengang endnu ikke kendte ordene *dit* og *mit*.

Dengang tilhørte alting alle. For at få mad i maven skulle vi mennesker blot række hånden ud og gribe om de saftspændte frugter som træerne velvilligt tilbød os. Krystalklare kilder spjættede af liflende drikkevand. De flittige bier byggede deres summende boer og spredte deres livgivende nektar over naturens flora, der struttede af lyst til at blive plukket. Som en høflig gestus strøede kork-egen sin fiffige bark over de simple og grove hytters tage under den barske himmel. Bøndernes plove havde endnu ikke besudlet morder jords vilde skød. Alt var fred, alt var harmoni, alt var venskab. Dengang kunne de simple og ærbare, smukke piger vandre fra dal til dal med håret som de havde lyst til - fletninger eller løst hængende - og uden anden påklædning end den, der var nødvendig for at skjule det, som kyskhed altid har ønsket at dække. Det var dengang, før grådigheden og egennyttigheden tog bolig i menneskets sind. Nu om dage er alt vendt på hovedet, de herskende værdier værende grådighed, uretfærdighed, løgnagtighed, fantasiløshed, liderlighed og hjerteløshed. Ak, verden er et koldt sted. Jeg hører de nødlidendes skrig i søvne og forstår, at der aldrig har været mere brug for riddervæsnet. Og til denne orden, riddervæsnet, hører jeg til - kære gedehyrder. Jeg takker jer af hele mit hjerte for den gæstfrihed I har vist mig - og min væbner.

SANCHO PANZA (*gaber insisterende*)

Hold da op, det er sørme blevet sent.

DON QUIXOTE

Du må også være træt efter al den vin, Sancho. Gå du bare i seng, af mig kræves det at jeg holder mig vågen, selv når andre sover.

DON QUIXOTE falder i søvn. En HYRDEKONE banker på døren og forsøger at vække ham, men i sin søvndrukkenhed misforstår han hende og tror hun vil i seng med ham.

HYRDEKONE

Vågn op!

DON QUIXOTE (*søvndrukken*)

Smukke adelsdame, det er meget smigrende, men min kærlighed til min hjertenskære Dulcinea forbyder mig ethvert afhop fra dydens smalle sti.

HYRDEKONE

Hold inde, der er vagt fra Det Hellige Broderskab udenfor, der er ude efter Dem, De må vågne op!

VAGT FRA DET HELLIGE BRODESKAB

Jeg bringer en efterlysning på vegne af Det Hellige Broderskab. (*Viser tegning af DQ*). Det drejer sig om denne Herre, en mand ved navn Alonso Quijano, som har overfaldet en sagesløs munk. Er han tilstede her?

DON QUIXOTE

Vi kender ikke til nogen Alonso Quijano her.

SANCHO

Specielt hjelmen har en helt anden form.

DON QUIXOTE

Men jeg, Don Quixote af La Mancha, ønsker Dem en frugtbar eftersøgning.

VAGTEN FRA DET HELLIGE BRODESKAB og DON QUIXOTE giver hånd. Man hører vagt fortsætte eftersøgningen off stage. SANCHO ser skrækslagen ud.

DON QUIXOTE (*lettet*)

Godnat, Sancho. Glæder dig til en storartet dag i....(*bryder ud i sang*)...Sierra Morena.....

2.4 DE ELSKENDE I SIERRA MORENA (KÆRLIGHEDSFJELDET)

Simultan-teater. Tre scenarier udspiller sig samtidig. CARDENIO en laset ulykkelig mand, der er blevet skør af kærlighed hopper fra sten til sten. AMBROSIO bærer en bære med hans døde ven GRISOSTOMOS imellem dem vandrer DON QUIXOTE og SANCHO PANZA.

DON QUIXOTE (*frisk improviseret morgensang*)

I Sierra - Åh Sierra

Bjergluften kalder - ja bjergluften kalder

Her ånder alting fred. Her er dit hjerte glad.

Bjergluften kalder, ja kalder, så mild og klar.

Bjergkilde - ta'r et bad. Bærbuske - morgenmad.

(snuser ind) Åh Sierra Morena, din bjergluft så mild og klar.

SANCHO

Jeg fryser. Hvad skal vi her?

DON QUIXOTE

Alt for længe har jeg været væk fra min elskede Dulcinea og derfor vil jeg nu angre mit fravær gennem bodshandlinger.

SANCHO (*frygter det værste*)

Hvordan det?

DON QUIXOTE

I mangel af kors og pisk, må jeg finde noget andet, der kan slå mig til blods. Måske en klippe eller en velegnet sten?

SANCHO

Hvorfor disse uhyrligheder, gode herre!?

DON QUIXOTE

Kun *sådan* kan jeg bevise min kærlighed til Dulcinea. Forbered dig på at se mig blodig, Sancho - og nøgen.

SANCHO

Åh, må Gud forbyde det. Så vil jeg gerne hjem nu.

DON QUIXOTE

Du forstår dig ikke på kærlighedens ofre, Sancho. Men alting vil åbenbare sig for dig, når du ser mig balsameret i mit eget blod, samt nøgen.

SANCHO

Åh, bare at tænke på det, er forfærdeligt!

AMBROSIO kommer slæbende med liget af GRISOSTOMO.

DON QUIXOTE

God eftermiddag, gode herre, sikke en skøn dag for en bjergvandring.

AMBROSIO

Ikke just. Jeg er på vej at begrave min ven ved klipperne derovre.

SANCHO (*hvisker til DON QUIXOTE*)

Det er derfor han bærer på en bære.

DON QUIXOTE

Det gør mig ondt. Må man spørge hvad Deres ven døde af?

AMBROSIO

Han døde af kærlighed.

DON QUIXOTE

Det gør mig ondt. Kærligheden er en voldsom kraft, og den kan bestemt være livsfarlig. Jeg kondolerer.

SANCHO

Jeg gondolerer også.

AMBROSIO

Tak. Og hvis I nu vil have mig undskyldt, så vil jeg fortsætte med mit forehavende.

DON QUIXOTE

Naturligvis.

AMBROSIO stiller sig af sides og finder højtideligt den afdøde GRISOSTOMOS digte frem.

DON QUIXOTE

Nå, hvor kom vi fra, Sancho, mig - nøgen og blodig...

SANCHO

Det holder jeg ikke til. Jeg nægter at være tilstede når De gør sådan noget. Jeg sætter mig længere nede af bjerget, så må De kalde når De er færdig og fuldt påklædt.

SANCHO går ned af bjerget. DON QUIXOTE finder en bylt med tøj, penge og et brev, der ligger på jorden.

DON QUIXOTE

(*læser brevet*) "Luscinda, disse ord vil først nå dine øjne efter nyheden om min død, og det er sådan det må blive. Du som fejlagtigt og fatalt har taget en rigere, men næppe rigtigere mand til at stå ved din side. Ved din skønhed tog jeg dig for en engel, men du har i dine handlinger vist, at du er en kvinde. Jeg ønsker fred for den, der har skænket mig denne krig, og begærer ingen hævn. Cardenio"

CARDENIO dukker op i bjerglandskabet. Han har tydeligvis mistet forstanden.

DON QUIXOTE (*råber til den halvnøgne Cardenio*)
Er det Dem? Er det Deres?

CARDENIO (*helt forhutlet, stønnende*)
Ja.

DON QUIXOTE
Det er et lykketræf, at De fortsat er i live.

CARDENIO
Det er også kun et spørgsmål om tid, før jeg ikke er det mere.

DON QUIXOTE
Sig ikke det, Gode Herre, men grib imod fornuftens scepter, som er lige for menigmand og konge. Vil du gerne ende op som ham derovre? (*peger på GRISOSTOMO på båren*). Hvad hed Deres elskede?

CARDENIO
Luscinda?

DON QUIXOTE
Luscinda. Elsker hun også Dem?

CARDENIO
Det ved jeg hun gør, men det er for sent nu. Min bedste ven - FANDEN TAGE DIG DON FERNANDO - har forrådt mig - som JUDAS ISCARIOT. Han har stjålet min brud!

DON QUIXOTE
Gode mand. Hør et fornuftigt råd fra en mere erfaren mand. Elsker din Luscinda dig, vil denne kosmiske uretfærdighed på et tidspunkt genoprettes, thi kærligheden altid finder en vej. Nok synes din situation uoverkommelig *nu*, men hvis De væbner Dem med tålmodighed, vil retfærdigheden til sidst ske fyldest. På Ridderære.

CARDENIO
Jamen, hvad skal jeg gøre af mig selv i mellemtiden?

DON QUIXOTE
Tålmodighed, unge mand. Tålmodighed. Lad skæbnen gøre sit arbejde. Men start med at hanke op i Dem selv, De ser herrens ud.

DOROTEA vandrer forbi på samme sti.

DOROTEA (*til sig selv*)
Dette ligner et godt sted at tage sig af dage ... Et dejligt gravkammer ...

CARDENIO (*råber til Dorotea*)

Frøken. De må være den skønne Dorotea, Clenardos eneste barn?

DOROTEA

Hvem der, hvem er De, der kender mit navn?

CARDENIO

Jeg er Cardenio, som Luscinda lovede sin hånd. Men som nu er i kløerne på USLE DON FERNANDO, som for to uger siden friede til dig, FORTABTE DOROTHEA.

DOROTEA

Åh! De er den uheldige Cardenio. Helt ødelagt og nøgen.

CARDENIO

Hvad værre er, har jeg mistet forstanden.

DOROTEA

Det er forståeligt.

DON QUIXOTE

Det vrimler med selvmordere heroppe! Men nu må I altså holde inde. Som jeg lige har fortalt den unge mand, hersker skæbnen over ethvert andet princip i kærlighedens rige, og dén må I tro på. *Ingen af jer* er endnu klar til den evige søvn. Derfor - og fordi jeg nægter at gentage ALT hvad jeg lige har fortalt den unge mand - bør I nu hanke op i hinanden og søge mod nærmeste civiliserede sted, hvor De så, unge Herre - over en øl - kan overlevere min visdom til Dem, unge frøken. Der ligger et udemærket slot med en gæstfri adelsmand for foden af bjerget..

AMBROSIO smider GRISOSTOMOS lig ud over klipperne.

DON QUIXOTE

Tænk ikke på ham derovre. Skynd jer ned af bjerget mens I stadig knuger denne nye erkendelse. Far vel.

DOROTHEA og CARDENIO går ud, mens de støtter sig til hinanden.

AMBROSIO

Æret være Grisostomos minde. Vi begraver i dag en kær ven, som meningsløst er blevet taget fra os. Hans bøddel blev Marcela, fordi hun ikke gengældte hans kærlighed. I stedet begraver vi ham i dag på det sted, hans øjne for første gang kærtegnede Marcela. Grisostomo skrev mange underfuldt skønne digte til sin bøddel, og jeg vil her læse et af dem.

DON QUIXOTE

Lidt poesi dør man ikke af.

AMBROSIO (*læser*)

Til Marcela

“havde du blot gengældt min kærligheds flamme
du djævel, der tændte min kærligheds glød
havde lagt dig ind i mit kærlighedskammer,
smykket, bemalet i skarlagensrød
da skulle du aldrig se dette vanvid
som tvinger mig nu at tage mig af vejen
i fejheden har du fundet din sandhed
forevigt i døden jeg finder min egen.”

MARCELA kommer til syne.

MARCELA

Ambrosio det er uacceptabelt, denne historie du og din nu afdøde kompagnon turnerer med. Jeg beklager meget Grisostomos død, men jeg kan ikke tages til indtægt for den.

AMBROSIO

Hvor vover du at vise dig her, gale kvindemenneske! Du slog ham ihjel!

MARCELA

Han tog livet af sig selv. Jeg var bekendt med hans kærlighed til mig, og jeg anerkendte den uden at gengælde den. Jeg elskede ikke Grisostomo.

AMBROSIO

Og det tog livet af ham, morder!

MARCELA

Nej. Du tager fejl. Jeg ved godt, at jeg fra naturens side er beriget med en mild sjæl, højt intellekt, varme øjne og et tiltalende legeme, men gør det mig ansvarlig for enhver mands begær? Har en kvinde pligt til at gengælde enhver mands kærlighed, blot den er stærk nok, ligegyldig om hun elsker ham eller ej? Enhver med omløb i hovedet, kan vel se at denne position er både uholdbar og uretfærdig.

DON QUIXOTE (bryder ind)

Her må jeg give kvinden ret. Det her er 1605, min herre, og ingen mand skal have sin vilje med en kvinde imod kvindens egen vilje og hjertets tilhørende lov.

AMBROSIO

Herre, De ved ikke hvad De taler om. Hun har ødelagt min ven.

DON QUIXOTE

Jeg finder frøkenens vidnesbyrd stærkt troværdigt og vurderer på den baggrund ganske klart, at hun har ret i det, hun fremlægger. Lad mig indkalde endnu et vidne. SANCHO!
(*Sancho ankommer*). Sancho, hørte du denne udveksling.

SANCHO (*ankommer*)

Jo... Sådan da.

DON QUIXOTE

Taler kvinden ikke sandt?

SANCHO

Jo... Øh... Jeg finder Dem også meget moderne i Deres fremtoning, Frøken. Men gondolerer endnu engang med Deres ven, Señor. Vil nødig vælge side...

DON QUIXOTE

Der kan de selv se, Herre. Selv en tidligere *bonde* kan se, at Deres syn på kærlighed er bedaget.

Ambrosio bryder sammen.

AMBROSIO

Uanset hvad De siger og hvor længe de taler, får det aldrig min ven tilbage.

DON QUIXOTE

Jeg må indrømme at al denne diskurs om stor kærlighed, sender mine tanker i retning af El Toboso til min Dulcinea.

SANCHO

Og jeg savner min kone Theresa. Herre, jeg vil ikke være her mere. Al denne tristhed får mig til at længes hjem.

DON QUIXOTE

Sancho, jeg vil give dig orlov, om du blot vil udføre en enkelt gerning for mig, nemlig at ride til El Toboso og overlevere dette brev, som jeg nu vil diktere, inspireret af vores langmodige tur her i bjergene. Har du papir og pen, Sancho?

SANCHO

Jeg kan ikke skrive?

Sancho giver ydmygt pen og papir til en fra publikum, der hjælper efter bedste evne.

DON QUIXOTE (*diktererende*)

Min hjertenskære Dulcinea, Min stemme har her befordret sig ned fra de stejle bjergskråninger for at besynges dig med følelser, der er klaret op i Sierra Morenas bjergluft. På min ridderfærd møder jeg mangen en sørgelig skikkelse, hvis ulykkelige hjerte nok en gang udstiller kærlighedens skrøbelige væsen. Dog synes min kærlighed til dig alt andet end skrøbelig, snarere robust som et urokkeligt fjeld. Blot tanken om at se dit ansigt: Dine øjne, som stjerner misunder; dine øjenlåg som hviler roligt derpå og følger bælgfrugtens bue, din mund som et stykke varmt porcelæn, din næse som den filippinske ørns; denne totale harmoni som dit væsen er, fører mig skridt for skridt videre i min kamp for at finde trøst for de armodige. Når denne kamp er vundet, skal vi sammen flytte ind i vort kærlighedskammer, der står klar i skarlagensrød, så sirligt ornamenteret og belagt med guld herfra og til evighed. Din, til døden os skiller, Ridderen af Den Bedrøvelige Skikkelse.

Alle er rørt.

SANCHO

Høje Herre, det er ved mit grønne stearinlys det smukkeste jeg nogensinde har hørt. Det skal være mig en stor ære at overlevere det. Men hvor skal jeg gå hen?

DON QUIXOTE

Lige, når du kommer til El Toboso deler vejen sig i to, her går du til venstre, under en smuk gammel pergola. Efter det lille knæk, drejer du så til højre to gange. Her vil du se et ganske almindeligt stenhus, hvis det ikke var for dets mystisk dragende vinduer, hvis skodder er formet som smaragdgrønne arabesker. Indgangen til huset ligger på solsiden, og inde i huset vil du finde Dulcinea, verdens smukkeste kvinde.

SANCHO

Har hun noget familie, jeg kunne spørge på, hvis det ikke lykkes mig følge Deres vejbeskrivelse?

DON QUIXOTE

Du vil finde det Sancho. Dulchineas stamtræ er ganske uden betydning.

SANCHO

Meget fint Senor. Så rider jeg afsted med det nu. Adios.

DON QUIXOTE

På elskovs vinge, flyv afsted, Sancho.

2.5 - STRAFFEFANGERNE

DON QUIXOTE ridder videre alene. Han møder en FANGEVOGTER fra Det Hellige Broderskab, der fragter straffefangerne JULIO og RAUL.

DON QUIXOTE

Tøv en kende. Hvorfor er disse uskyldige mennesker i lænker?

FANGEVOGTER

Disse mænd er kriminelle og skal afsone på kongens galejer.

DON QUIXOTE

Kriminelle, siger De? Hvilket bevis har De for denne eksotiske påstand?

FANGEVOGTER

Jeg parerer blot ordrer, men du kan jo høre det fra dem selv (*til Julio*) Hvorfor er du i lænker?

FANGEN JULIO

Fordi jeg er åh så fattig.....

DON QUIXOTE

Fattig! INGEN bør straffes for at være fattig!

FANGEVOGTER

Fattig, ha, din løgner, du var så fattig, at du stjal et dusin af hertugens får, dit grådige svin, din ... din tyv! (*piskeslag*)

FANGEN JULIO

Jeg har allerede fået tre nætter på træhesten med blylodder om fødderne.

DON QUIXOTE

Det er for galt. Og De?

FANGEN RAUL

Jeg skal seks år på slavegalejer fordi jeg blev forelsket...

DON QUIXOTE

Nu har jeg aldrig!

FANGEVOGTER

I en af de piger, du havde ansat i din gesjæft? (*piskeslag*)

DON QUIXOTE

Det må være tydeligt for enhver, at en lov, der forbyder kærlighed må være forrykt. (*Til vogter*) De burde skamme Dem, min gode mand. Ved De ikke, at kærlighedens paragraf står over alle andre?

FANGEVOGTER

Men manden er alfons!

DON QUIXOTE

At tage sig af hjertets sager er ikke for hvem som helst, og dette hverv bør kun udføres af forstandige folk, for det er et utroligt vigtigt hverv i et velordnet samfund, så vigtigt at kun folk af god familie bør tage sig af det. Jeg er betrygget ved tanken om, at det er hædersmænd som ... hvad hedder De?

FANGEN RAUL

Raúl.

DON QUIXOTE

Raúl, som har kastet sig ind i denne agtværdige profession.

FANGEN RAUL (*På klingende fynsk og som god småborger*)

Jeg skal også lige sige, at jeg har kørt min forretning ned' i landsbyen fuldstændig stille og roligt, fyldt med glad' kunder (kigger ud' på publikum)

DON QUIXOTE

Det er typisk af staten af se sådan på de små erhvervsdrivende!

FANGEN RAUL

... altså hvis jeg ikke gør det, så er der jo bare en anden der gør det, ikke? Lur mig om det

ikke har holdt sammen på et par ægteskaber gennem tiden? Man plejer jo sige at ægeskabet er så tungt, at de kræver tre til at bære det...

DON QUIXOTE

Jeg har hørt rigeligt. På Det Vandrende Ridderskabs love, skænker jeg jer nu jeres frihed.

DON QUIXOTE kløver deres lænker.

FANGEVOGTER

I Det Hellige Broderskabs navn, stands!

Fangevogteren får en på hatten, så han går i gulvet. Fangerne tømmer vagtens lommer.

DON QUIXOTE (*til fangerne*)

Hov hov hov. Ikke så fort. Det er sædvane at udvise taknemmelighed over for den der har hjulpet en. Rid til min elskede Dulchinea i El Toboso....!

Fangerne tæver Don Quixote med deres lænker.

FANGEN RAUL (*griner*)

Det var hyggeligt at mød' dig!

2.6 DON QUIXOTE MØDER HYRDEDRENGEN ANDRÉ IGEN

DON QUIXOTE ligger nærmest livløs på jorden. Hyrdedrengen ANDRÉS kommer tilfældigt gående forbi.

DON QUIXOTE

Hvem skylder jeg æren?

HYRDEDRENGEN ANDRÉS (*læsser*)

Ak, Señor, kan du slet ikke kende mig? Jeg er skam hyrdedrengen Andrés, som du "frelste" fra min onde herremand.

DON QUIXOTE

Åh, bare Sancho havde været her nu, så kunne han se et levende eksempel på, hvorfor det er så vigtigt med vandrende riddere her i verden, der kan rette op på ryggesløse menneskers misgerninger.

HYRDEDRENGEN ANDRÉS (*læsser*)

Du er skyld i al min ulykke! Så snart du forsvandt ind i skoven og jeg var alene med min herre, så bandt han mig til et træ igen og piskede mig til jeg næsten ikke havde mere hud tilbage. Og for hvert slag fortalte han en morsomhed som skulle gøre nar af dig. Jeg ville have grinet, hvis det ikke var fordi det gjorde så satans ondt. Men jeg har ikke grinet en eneste gang de sidste 6 uger, for jeg har ligget på lazarettet for at vokse sammen og selv det mindste grin fremkalder de frygteligste smerter. Hvis du bare havde passet dig selv, så var jeg sikkert sluppet med en sejsten-syften piskeslag. Nu vågner jeg hver nat med et isnende, stikkende sæt, fordi jeg tror min herre står bøjet over mig.

DON QUIXOTE
Men kære lille André.

HYRDEDRENGEN ANDRÉS (*hvisker indskudt*)
Andrés.

DON QUIXOTE
Du må da kunne huske, at jeg svor at hvis han ikke betalte dig din løn og lod dig være i fred, så ville jeg opsøge ham og få ham til at fortryde.

HYRDEDRENGEN ANDRÉS (*træder på Don Quixotes hånd*)
Sikke en ussel trøst. Hvad hjælper det mig nu? Jeg tror, der er noget der er gået i stykker inde i mig, som aldrig kan blive helt igen. For min skyld kan du blive liggende til du rådner op i dit eget skidt og snavs, adios.

ANDRÉS efterlader DON QUIXOTE liggende på jorden.

DON QUIXOTE
Åh, er det hele en drøm? Eller noget jeg forestiller mig?

2.8 SANCHO KOMMER TILBAGE

SANCHO kommer tilbage, vel vidende at han har glemt brevet til DULCINEA.

SANCHO
Herre, hvad er der sket? Vil De have en hånd?

DON QUIXOTE
Ellers tak, jeg ligger fint her, og iagttager himlen, disse skyformationer har sjældent været nydeligere. Fik du afleveret brevet?

SANCHO (*lyver*)
Det gjorde jeg, Herre.

DON QUIXOTE
Det må jeg sige. At kunne tilbagelægge en distance af den kaliber så hurtigt, selv på ryggen af den hurtigste hest, er en hidtil uhørt præstation. Det er imponerende. Også at du fik budskabet frem, eftersom du glemte brevet her i min inderlomme.

SANCHO (*forlegen, leder efter forklaring*)
De ved jo at jeg ikke kan læse herre, så jeg har lært... at memorere breve. Og deres brev var jo så smukt, så det var jo ingen sag.

DON QUIXOTE
Meget vel. Så lad mig høre tredje sætning, fejlfrit memoreret... (*Sancho ligner et lig i ansigtet*) HA! Spørg til side, men hvad sagde Dulcinea så til mine bevingende ord?

SANCHO
Hun blev meget glad, Herre.

DON QUIXOTE

Beskriv, hvordan var hendes glæde?

SANCHO

Hun var henrykt. Ek-sa-te-ret. Og i hendes øjne kunne jeg se, at hun var lykkelig.

DON QUIXOTE

Dejligt... har du så et brev med tilbage til mig?

SANCHO

Tjo, øh, desværre, Gode Herre. Hun var så rørt, at hun ikke kunne få et ord ned på blokken. Og når hun så prøvede, så blev blækken våd af glædestårer.

DON QUIXOTE

Det er forståeligt. Dine svar gør mig sjæleglad. Du har bestemt bestået din væbnerprøve, kære Sancho.

SANCHO

Tak, Herre. Kan jeg så få min orlov nu?

DON QUIXOTE

Såklart. (*Sancho vender om på foden*) Så må vi jo bare håbe at øen kan klare sig selv.

SANCHO

Hvad mener De med det, Herre?

DON QUIXOTE

Jeg mener, at man selvfølgelig ikke får tildelt en ø af at gå på orlov. Hils din kone og børn, Sancho, jeg er sikker på de har savnet dig.

SANCHO

Men Herre, jeg vil jo så utrolig gerne have den ø, også for min families skyld.

DON QUIXOTE

Så synes jeg du skal gøre op med dig selv, om du ønsker orlov eller om du ønsker din en ø. Ø eller orlov, hvilken en skal det være?

SANCHO

Når De sætter det sådan op, Herre, så er jeg jo meget interesseret i øen. Jeg bliver.

DON QUIXOTE

Fornuftigt valg, Sancho. Foruden øen, kan du vente dig evig berømmelse og ære.

2.7 PRÆSTEN OG BARBEREN LEDER IGEN

PRÆSTEN og BARBEREN kommer ind. De får øje på en plakat med en eftersøgning af ALONSO QUIJANO.

BARBEREN

Vi bliver nødt til at stoppe Señor Quijano, før hans tosserier gør ham berømt i hele Spanien.

PRÆSTEN

Jeg er bange for det er for sent, gode Barber. Rygterne går som en steppebrand og ender nok snart i en tyk bog.

BARBEREN

Det er bekymrende, kære Præst. Vi må gøre noget. Det er min fornemmelse, at broderskabet vil straffe Señor Quijano hårdt. Så for hans skyld må vi finde ham før de gør.

PRÆSTEN

Så må vi hellere sætte tempoet op.

2.8 SKUESPILLERTRUPPEN

Inspo Telenovela: <https://www.youtube.com/watch?v=EaoY686sfcQ>

En skuespillertrup kommer forbi. En chauffør, en dæmon og en engel (store hoveder) i en cykeltaxa.

DON QUIXOTE

Hvem er I?

TRUPPEN (frit)

Buenos Noches

DON QUIXOTE (til dæmonen)

Jeg synes jeg har set Jer før.

ALLE

Vi er skuespillere.

DON QUIXOTE

Ah, det må være det. Er I en slags troupe?

ENGEL

Det kan man sige. Vi har lige lige været i Mota del Cuervo og er på vej til Campo de Criptana for at spille endnu en forestilling.

DON QUIXOTE

Teatret er i sandhed en underfuld størrelse, hvor alt kan opfindes på et splitsekund, og hvor man selv sætter præmisserne. Jeg har været tilhænger af teatret siden jeg var helt lille, og intet storartet stykke er siden gået min snude forbi.

DÆMON

Dejligt at møde en fan.

DON QUIXOTE

Lad mig berette for jer underfulde skuespillere om en ting, der hændte mig i går, hvor jeg udførte endnu en heltedåd, og det vil være mit ydmyge håb om jeres spiffige teatertrup kunne slå en kort krølle om El Toboso og bruge jeres gudgivne evner udi skuespilkunsten til at overlevere beretningen til min hjerter dame, Dulcinea. Hændelsen skete i går, på et slot...

SANCHO

Eller, måske snarere en kro... Hvis man spørger de andre der var der.

DON QUIXOTE

Tyst, Sancho! Det er mig, der instruerer, og derfor mig der tegner op hvordan og hvorledes. Vi er på et slot.

SANCHO

Et meget lille slot, kunne man så sige måske.

DON QUIXOTE

Og vi har følgende karakterer: Cardenio, Luscinda, Don Fernando og Dorothea.

Alle spillerne stiller tusind spørgsmål.

DON QUIXOTE

I skal bare spille, det er jo ikke så svært. Nu knipser jeg og derpå vil vi spille scenen så nøjagtigt som den hændte. Først, lidt forhistorie! CARDENIO!

De spiller scenen. DQ spiller sig selv, helten (instruerer lidt, evt.) - 'dårligt skuespil'.

CARDENIO

Jeg er Cardenio. Fra jeg var helt ung var jeg smaskforelsket i Luscinda, hun var det smukkeste og mest begavede væsen jeg nogensinde havde kendt. Og hun var også forgabt i mig. Vi begyndte at mødes i smug, det var euforisk, og vi begyndte at sende breve til hinanden og denne udveksling blev mere og mere flittig. Jeg var så lykkelig at jeg måtte fortælle min bedste ven...

DON QUIXOTE

DON FERNANDO!

DON FERNANDO

Om denne kærlighed der blomstrede mere og mere dag for dag. Jeg fik lov at læse først ét, snart flere breve under påskud af at jeg fandt dem vittige. Men i virkeligheden gjorde disse breve mig mere og mere overbevist om, at Luscinda var mest fantastiske skabning på denne jord. Cardenio betroede alt til mig, også at han var bange at anmode Luscindas far om hendes hånd. Så jeg foreslog... at jeg sagtens lige kunne tale med faderen. Intet problem. Da jeg er betragteligt rigere end Cardenio tænkte jeg mine chancer ville være gode for selv

at opnå giftemålet med Luscinda. Og ganske rigtig... Mit eneste problem - udover mit åbenlyse moralske forfald, hehe - var at jeg kort tid forinden havde mødt...

DON QUIXOTE
DOROTEA!

DOROTEA

Mødt er vist en underdrivelse... Jeg var dyden selv, havde aldrig så meget som kigget på en mand. Men på et tidspunkt fik jeg øjenkontakt med hertug Don Fernando, og jeg så kærligheden blusse op i ham... Jeg var ikke interesseret i noget og afviste ham blankt gang på gang...

DON FERNANDO

...det tændte mig helt vildt. For hver afvisning ville jeg have hende mere.

DOROTEA

Du lurede på mig! En dag stod jeg i mit værelse, alene, min husholderske var gået efter granatæbler, og der stod han. Jeg blev helt tør i munden. Han kom tættere og tættere på mig og begyndte at erklære mig sin kærlighed mens han tog mig ind til sig. Og der stod jeg, og begyndte næsten at tro ham. Men jeg kunne jo ikke miste min dyd på sådan en vanærende facon, i så fald måtte han tage den imod min vilje. Så jeg sagde til ham med høj og klar stemme: "Kun til min ægtemand skal jeg miste min dyd!"

DON FERNANDO

Må himlen da være vidne på vores ægteskab!

DOROTEA (*til DON FERNANDO*)

Var din mund! (*til publikum*) "Du er blændet af kærlighed!"

DON FERNANDO

Skulle jeg svinge dette løfte, må alle verdens ulykker da ramme mig!

DOROTEA

Og så var vi gift. Indtil...

DON QUIXOTE

LUSCINDA!

LUSCINDA

Indtil min far banker på min dør, og siger at han har giftet mig væk. Men ikke til min elskede Cardenio. Men til en mand jeg aldrig havde mødt ved navn Don Fernando! Og to dage efter skulle mit bryllup stå.

Sceneskift. Luscinda sidder i brude-makeup-stolen og gør sig klar. Don Fernando i rummet ved siden af.

DON FERNANDO

Luscinda? Er du snart klar, min skat?

LUCINDA
Øjeblik....

Cardenio kommer ind.

CARDENIO
Hvad foregår der? Du sidder i brudekjole.

LUSCINDA
Min skat. Jeg siger ikke ja til ham. Jeg vil hellere tage livet af mig selv, før jeg nogensinde skal få et ja over mine læber. Jeg vil gerne have, at du er tilstede, når jeg dør for vores kærlighed...

DON FERNANDO (fra stuen)
Luscinda!

LUSCINDA
Lige om lidt...

CARDENIO
Du har et kniv til at forsvare din ære. Og jeg har en sværd, og hvis vi ikke kan slippe ud i live, vil jeg jage det ind i mit bryst. Jeg gemmer mig.

LUSCINDA
Jeg ankom til ceremonien...

DON FERNANDO
Jeg stod paralyseret, bedøvet af hendes skønhed, da præsten sagde...

DON QUIXOTE
Luscinda, vil du tage Don Fernando som hos dig står til din ægtemand.

LUSCINDA
Si.

Luscinda og Don Fernando fryser.

CARDENIO
Her brød min verden sammen og jeg løb tilintetgjort af sorg mod bjergene for at forlade verden. Her mødte jeg en ældre herre.

FLASHBACK.

DON QUIXOTE (som DON QUIXOTE)
Lad nu skæbnen gøre sit arbejde...

DOROTEA

Og jeg stødte også ind i de to...

DON QUIXOTE

Og fordi jeg nødtigt vil gentage alt jeg har sagt til den unge mand...

CARDENIO

Som sendte os videre til et slot for foden af bjerget.

LUSCINDA og DON FERNANDO stadig i position ved brylluppet

LUSCINDA

Men hvad Cardenio ikke så, var, at jeg netop efter mit *si*, besvime. (*besvimer, DQ griber*)

DON FERNANDO

Og at da jeg løsnede hendes kjole for at give hende luft - galant som jeg er - fandt et brev lagt i kjolen, der fortalte, at hun umuligt kunne være min brud da hun allerede var Cardenios.

LUSCINDA

(*besvimet*) ... at jeg kun var kommet til brylluppet grundet mine forældres tvang og jeg planlagde at tage livet af mig selv. Han tog det som at jeg var ham *utro*, og prøvede så at stikke mig ned med dolken.

DON FERNANDO

Og jeg havde lykkedes med det, hvis det ikke var fordi de tilstedeværende havde stoppet mig.

LUSCINDA

Det gav naturligvis en lidt anstrengt start på vores ægteskab. Sikke en bryllupsrejse... huh... Han ville ikke slippe mig af syne med tanke på hvad jeg kunne finde på...

DON QUIXOTE (*Cardenio og Dorotea sætter i krostuen*)

Og nu *begynder* scenen på slottet, som jeg helt upartisk vil kalde *Den Bedrøvelige Skikkelses Beåndede og Beviselige Bedrift*. Døm selv, kære publikum. Jeg ankommer til et slot, som jeg beslutter at holde vagt ude foran.

DOROTEA (tager parykken af, nu SANCHO)

Herre, det var altså en kro... Vi må ikke forvirre folk unødigt nu...

DON QUIXOTE

Tilbage i karakter!

DOROTEA

Uhm... sikke dejlige øl de har på dette... slot.

CARDENIO

Jeg kan høre hestehove... Det må være et fint selskab, der er på vej. (*Til Don Quixote*) hvem kommer hid?

DON QUIXOTE

To mennesker i en hestevogn. (*Luscinda græder*)

DON FERNANDO

Af vejen, gamling!

DON QUIXOTE

Sådan skal De ikke tale til en ærværdig vandrende ridder, din slyngel! Fortæl mig jeres ærinde eller jeg skal stille indersiden af dit kranium til skue med mit sværd!

DON FERNANDO

Vi er vigtige folk på vej til Andalusien.

LUCINDA

Hjælp, kære ridder, han holder mig fanget.

DON FERNANDO

Silencio!

DON QUIXOTE (*til Luscinda*)

Lad den unge Dame tale ud.

DON FERNANDO

Spild ikke din tid på at høre på hende, med mindre De vil høre en løgn.

DOROTEA (*fra krostuen*)

Den stemme, den kender jeg!

LUSCINDA

Jeg har aldrig fortalt en løgn. Problemet er omvendt at jeg er for ærlig.

CARDENIO (*løber mod udgangen, Dorotea følger efter*)

Den stemme! Min elskede Luscinda!

LUSCINDA

Cardenio.

DOROTEA

Fernando!

DON FERNANDO

Dorotea? Cardenio? Ikke et skridt mere! Luscinda er min.

LUSCINDA

Mit hjerte tilhører Cardenio.

DOROTEA

Og dit hjerte tilhører mig, Fernando. Fordi du har lovet mig det. Og jeg var klar til at leve et liv sammen med dig. Du har gjort mig så ulykkelig. Jeg overgav mig til dig, og nu har du

efterladt mig i ingenmandsland.

DON QUIXOTE

Kvinden har ret. Hun er blevet efterladt i ingenmandsland, for der har jeg selv fundet hende. De er den berygtede Don Fernando. Jeg vil sætte mit liv ind på at genoprette retfærdigheden i dette forhold, men først prøve mig frem med et par sokratiske spørgsmål. Don Fernando, kan De med nogen ret benægte sandheden i samtlige af de udsagn, deres kone - eller ekskone - her kommer med?

DON FERNANDO (*fra vred til mere blød*)

Det kan jeg ikke. Men... (*trækker sværd*)

DON QUIXOTE

Ville det så ikke være bedst om vi løser dette uden blod, sved og tårer og du blot overgiver dig til skæbnen.

DON FERNANDO

Jo. Det ville det vel

DOROTEA

Jeg beder dig, Fernando. Lad for gud skyld din forstand vinde over din lidenskab her.

DON FERNANDO (*ser lidenskabeligt på hende*)

Åh Dorotea

DON QUIXOTE

Leve kærligheden! Og gå nu hver til sit i jeres nye formationer, vær lykkelige og fejr livet!

Luscinda og Cardenio mod hinanden, kysser, snaver, osv. Dorotea går mod Don Fernando.

DON QUIXOTE

Tak.

Truppen bukker og forestillingslederen komme med roser.

DON QUIXOTE

Aldrig i mit liv har jeg set så veloplagt og professionelt skuespil. Hvis I kan holde niveauet, når I spiller scenen for Dulcinea, vil jeg være jer evigt taknemmelig. Far vel, gudsbenådede aktører!

De kører afsted.

SANCHO

Hold da op, hvor bliver man tørstig af så mange mavekramper. Der må være noget at drikke på i denne Slotsgård...jeg mener slotskro?. (*leder efter øl*) Ah, der er noget her, skal De også have, Herre?

DON QUIXOTE

Så lad gå! Men kun fordi det er premieredag! Skål!

3. DON QUIXOTES FALD

3.1. ARRESTORDREN

To VAGTER FRA DET HELLIGE BORDERKSKAB ankommer til kroen med et rullende bur.

VAGTBETJENT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB

Vi har en arrestordre på en Señor Don Quixote som det er kommet os for øre skulle opholde sig her på kroen.

DEN VENLIGE KROVÆRT triumferer hånligt.

DON QUIXOTE

Hvad lyder denne arrestordre på?

VAGTBETJENTEN *tager et pergamentomslag frem fra inderlommen.*

VAGTBETJENT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Sophie) *(læser sig hakkende igennem, får hjælp af DQ, som evt. er foran)*

Pågældende har: begået en lang række ulovligheder og misgerninger af voldelig og samfundsomstyrtende karakter.

VAGTBETJENT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Lukas)

Hvis nogen her ved hvor denne Don Quixote opholder sig, så er det jeres pligt som gudstro kristne at give jer til kende og fortælle hvad I ved.

DON QUIXOTE kigger på arrestorden, der viser en klassisk wanted tegning af ham.

DON QUIXOTE

Selv om jeg synes mine øjne ser gladere ud på tegningen, så indrømmer jeg blankt, at det var mig, der udførte disse heltegerninger.

VAGTBETJENT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Lukas)

I Det Hellige Broderskabs navn - Så er De anholdt!

DON QUIXOTE

HA! Hvem er I, der ikke ved at en vandrende ridder ikke kan retsforfølges? At hans lov er hans sværd og hans vilje hans rettesnor? HAHAHA!

VAGTBETJENT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Lukas - til publikum)

Skal vi aflevere ham direkte på galeanstalten?

VAGTBETJENT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Sophie) *(til publikum)*

Det er ikke vores opgave at afgøre om han er gal, men at adlyde vores overordnede. Regler er regler ...

VAGTBETJENT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Lukas)

.....er regler er regler. Jeg gentager De er anholdt!

De fører ham ind i buret.

DON QUIXOTE (*bryder sammen af grin*)

Det må være tydeligt for enhver, at der er sket en simpel fejl. At løse fanger fra deres lænker, sætte slaver fri, hjælpe de ulykkelige, rejse de faldne, bistå de trængende, kalder I det for vold og røveri? I burde kaste jer i støvet alene ved synet af min skygge, da jeg er spaniernes lys, de svages beskytter, samfundets vogter, sjælefredens kilde. I, derimod, er usle, nedrige og lavpandede folk, landevejsrøvere velsignet af Det Hellige Broderskab.

3.2 - BURET

Don Quixote er fanget i et rullende bur.

DON QUIXOTE

Mange historier har jeg læst om vandrende riddere, men jeg har aldrig jeg hørt om en ridder, der er blevet befordret på denne manér og med sådan en langsommelighed som disse sløve, sendrægtige dyr stiller i udsigt. Det undrer mig ved Gud i himlen at man vil transportere mig på så amatøragtig en konstruktion. Det passer sig ikke en fri mand som mig.

SANCHO

Men de er jo slet ikke fri, Herre. De er blevet spærret inde af Det Hellige Broderskab.

DON QUIXOTE

Snak, Sancho. Intet Broderskab, kun trolddomskraft holder mig tilbage. Selvom det må være en mere nutidig troldmagerkunst.

SANCHO PANZA

Indrøm nu bare, at De ikke kan slippe ud af buret.

VAGT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Sophie)

Stop den knævren, hvis du ikke ønsker at ende op derinde sammen med din herre.

DON QUIXOTE

Sancho, det er en yderst spændende diskussion, som jeg er ked af at måtte afbryde på grund af noget langt mere ligegyldigt og dog essentielt.

SANCHO

Hvad nu?

DON QUIXOTE

Jeg skal virkelig tisse.

VAGT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Lukas)

Fint, men gør det kort.

VAGTEN finder nøgler frem og åbner buret.

DON QUIXOTE

Det er der ingen grund til. Jeg kan sagtens tisse indefra og ud, hvis bare jeg får lidt privatliv.

VAGT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Lukas)

Endnu bedre.

VAGTEN lukker buret igen. DON QUIXOTE synger og tisser ud af buret. Vi gemmer en hemmelig haveslange i buksen, så DQ kan stor pisse 4 meter regnbuer ud over slotsgården.

Synger: Stakkels verden...

VAGT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Lukas)

Gad vide om der findes nogen i verden, der kan kurere galskab af den karakter?

SANCHO

Min herre er ikke spor vanvittig. Han sover, spiser, drikker og tisser præcis som alle andre. Han fejler ingenting. Han hører ikke hjemme i et bur. Når jeg bliver Guvernør, så vil jeg forbyde fængsler på min ø, for hvordan skal jeg blive Guvernør, når I spærrer ham, der skal gøre mig til guvernør, inde. Hvad vil I have jeg skal sige til min kone og mine børn, der må vente på mig i sorg og smerte?

VAGT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Lukas)

Du er vist ikke den eneste, der lader fantasierne løbe lidt for løbsk, bondeknold.

DON QUIXOTE

Der er ingen grund til at påtale hverken min væbner eller noget andet menneske fra provinsen således.

VAGT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Sophie) (*ignorer Don Quixote, til Sancho*)

Hvis du tror på det længe nok, så bliver du sikkert Guvernør til sidst. **Bare se på den gamle der tror han er ridder.**

DON QUIXOTE

Pas på jeg ikke behandler jer som den rasende Roland behandlede sine fjender.

VAGT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Lukas)

De bøger du fabler om er fulde af løgn.

DON QUIXOTE

Meget vel. De siger at de bøger er fulde af løgn. Men *det* siger jeg er løgn. Hvordan kan nogen påstå at Amadis de Gaula og Den Rasende Roland aldrig har eksisteret? Hvis Abraham, Moses, Noa, Jesus og den hellige jomfru Maria har eksisteret, så har disse vandrende riddere selvfølgelig også. Hvorfor skulle din sandhed være vigtigere end min?

VAGT FRA DET HELLIGE BRODERSKAB (Lukas)

Din sandhed har buret dig inde, mens **vi** derimod befinder mig på den anden side af tremmerne.

DON QUIXOTE

Min gode djævel, det er blot et spørgsmål om tid, før forholdene vil ændre sig og trolddommen ophæves. Jeg har for meget at udrette - alle de gode gerninger - jomfruer i nød, mennesker i kummerlig knibe. Jeg mangler for eksempel stadig at gøre Sancho til guvernør af en ø. Ja, der kan du se hvordan lykken smiler til dig, Sancho.

3.3 - STUDEHANDLEN

BARBEREN

Sikke en pæn regnkutte, kære præst.

PRÆSTEN

Ja, man vil jo hellere være på den sikre side, hvis nu skyerne skulle åbne sig...

BARBEREN

Gud, vi er her allerede

DET HELLIGE BRODERSKAB

Sig frem kære Præst og gode Barbér. Hvad har I på hjerte?

PRÆSTEN (*rømmer sig*)

Kæreste venner af kirken. Det er min vurdering, at det ikke hjælper at spærre Alonso Quijano inde i et bur, da det langtfra synes at kurere ham for hans Don Quixote-ridderfantasier.

BARBEREN

Enig.

PRÆSTEN

hr. Quijano er jo heller ikke helt ung længere.

BARBEREN

At bruge sine sidste år i et bur er alt andet lige en sørgelig tilbagetrækning.

DET HELLIGE BRODERSKAB

Hvad foreslår I så, at vi gør for at pacificere ham?

BARBEREN

Først må han sættes på fri fod.

DET HELLIGE BRODERSKAB

Frie fødder... Hvilke ulykker han ikke vil kunne påføre vores samfund!

PRÆSTEN

Det er blot for en kort stund. Vi har udtænkt en plan, som meget snart vil se problemet opløst

i blå luft.

BARBEREN

For det første må vi skille ham og Sancho Panza ad. De fejler hinanden op på en uproduktiv måde.

PRÆSTEN

Panza er nem nok. Han skal blot gives den ø, som hans Herre altid går og lover ham.

BARBEREN

Hertil har vi brug for hjælp fra sognet til planlægning og allokering af en ø samt opsætning af et større performa-apparat.

DET HELLIGE BRODERSKAB

Bevilling givet.

PRÆSTEN

Dernæst vil vi finde en måde at ramme den såkaldte Don Quixote på det eneste, der vil få ham til at afsværge sig den såkaldte riddergerning...

BARBEREN

... Vi må ramme ham på hans ridderære. Glem ikke, den Gode Præst er gammel La Mancha-mester i brydning.

PRÆSTEN

Stol på os, kære Broderskab. Denne kval vil snart være fortid.

DET HELLIGE BRODERSKAB

Det vil vi håbe for jer begge. Ellers vil du, Præst, få frataget din præstekæde, og du Barber, dine blade og koste og I vil få samme skæbne som den I nu vil befri denne sindssyge Quijano fra.

3.4 SANSON CARRASCO

DON QUIXOTE og SANCHO PANZA er frie igen. SANCHO danser og synger.

SANCHO

Det var vores held, at troldmændene forbarmede sig.

DON QUIXOTE

Jeg er glad for, at du har indset, hvordan virkeligheden hænger sammen, Sancho.

De kommer forbi en studerende, der læser DON QUIXOTE AF LA MANCHA BIND 1.

DON QUIXOTE

God aften unge mand, hvad læser de dér.

SANSON CARRASCO

En glimrende bog. Ved første øjekast troede jeg det var endnu en ridderroman, men den viser nærmere gennemlæsning at være lidt til en side.

DON QUIXOTE

Åh, jeg kan knapt huske, hvornår jeg sidst har åbnet en bog. Du ved, sådan en bog man læser og vokser sammen med, hvor karaktererne bliver ens venner og *nærmest* bliver levende for øjnene af én... men skulle jeg få ledigt øjeblik, kunne jeg da sagtens finde på at tage fat i denne bog som De anbefaler. Hvad er titlen igen?

SANSON CARRASCO

Don Quixote af la Mancha - første bind. Der burde også komme en to'er, men den lader vente på sig.

SANCHO og DON QUIXOTE lettere chokeret over nyheden.

DON QUIXOTE

Don Quixote, siger De. Nuvel... Hvordan har modtagelsen været af denne bog?

SANSON

Den er blevet meget vel modtaget.

DON QUIXOTE

Aha. Og hvorledes tænker folkene ude i de små stuer om denne famøse "Don Quixote?"

SANSON

De tager ham for at være lidt af en fantast, måske et fjols, og hans væbner et endnu større et af slagsen...

SANCHO

Det forstår jeg ikke, hvorfor det?

SANSON

...fordi han følger sin herre i hans... hvad de ser som... galskab.

DON QUIXOTE

Med sådanne bemærkninger, min gode læsehest, stiller disse mennesker blot deres egen uforstandighed til skue. Tag disse sirlige systemer, hierarkier og umiddelbart så standhaftige strukturer, som disse menneskers påstande balancerer på - sandelig siger jeg jer: det er utroligt hvor lidt der skal til, før disse hovedløse højhuse styrter i **grus**. De er i grunden ikke stærkere end huse gjort af spillekort. Men netop deres skrøbelighed er ganske grunden til, at de har behov for at klamre sig sådan til dem og oppasse dem med så stor moralsk nidkærhed.

SANSON

Hvorfor det?

DON QUIXOTE

Fordi en enkelt original idé er nok til at omstyrte deres tankers stilladser. Jeg er udfordret derved, at jeg ganske enkelt er så bekendt med disse vakkelvorne konstruktioner, som hele verden synes at bygges ovenpå, at mit livs korthed og dyrebarhed forbyder mig at anerkende dem som noget der er mere værd end en lille ubetydelig sten. Videre, har jeg læst så alt rigeligt om alverdens fortrædeligheder, at jeg skulle være idiot eller slyngel om det ikke beordrede mig at gribe til handling. Så fortæl mig nu, gode herre, hvem der i sandhed er gal? Den som vil bevare status quo med al dets tilhørende modbydelighed, eller den der sætter sit eget liv og legeme ind på at gå til kamp imod samme? **Hvem er fantasten? Den der kæmper eller den der står vagt om korthuse og bygger sit livs bolig på et knasende fundament?**

SANCHO

Ja, det er et godt spørgsmål.

*Sanson griner. **Liften kører ned.***

SANCHO

Hvad griner De af, herre?

SANSON CARRASCO

Man skulle tro Deres herre også havde læst bogen, sådan som han taler, ter og klæder sig.

SANCHO

Nu er min herre også inden for riddervæsnet.

SANSON

Ha! Enhver ved da, at vandrende riddere kun findes i bøgerne.

Endnu en vandrende ridder (RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNE) rider en runde i Slotsgården, og ankommer til de tre andre.

3.5 RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNES ULTIMATUM & DON QUIXOTES ENDELIGE NEDERLAG

RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNE kommer ind med sin væbner.

RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNE (PRÆSTEN I FORKLÆDNING)

Berømte ridder og aldrig nok priste Don Quixote af La Mancha! Jeg er Ridderen af Den Hvide Måne, hvis fantastiske bedrifter De måske har hørt om. Jeg er hidkommet for at få Dem til at indrømme, at min udkårne Gruñonina af El Pedernoso, uden sammenligning er smukkere end din Dulcinea af El Toboso. Hvis du uden videre indrømmer det, vil De blive skånet for døden og jeg for besværet med at tilføje Dem den. Tænk nøje over Deres beslutning, da dette, hvis De vælger at kæmpe, vil koste Dem deres liv. Men svar mig med det samme, da jeg kun har sat dagen i dag af til at forrette denne sag.

DON QUIXOTE

Ridder af Den Hvide Måne, hvis bedrifter jeg endnu ikke har hørt om, jeg er sikker på at De aldrig har set den navnkundige gudinde Dulcinea. Havde De det, ville De aldrig have

udfordret mig, thi synet af hende ville have overbevist Dem om at der aldrig har eksisteret en skønhed der kan sammenlignes med hendes. Uden at sige at De lyver - kun at De ikke har ret i Deres påstand - modtager jeg derfor Deres udfordring under de nævnte betingelser, og straks, for at dagen som De har sat fri, ikke skal rinde ud. Indtag derfor Deres position, så vil jeg gøre det samme, og den som Gud giver sejren, vil møde ham sidst.

De to giver høfligt hinanden hånden som værdige ligemænd. Det samme gør væbnerne. Ridderne ridder til hver deres punkt som i enhver anden duel - før de drabeligt ridder mod hinanden. Don Quixote bliver overmandet og får trykket Ridderen af den hvide Månes lanse mod halsen.

RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNE

De har tabt slaget, ridder. Det slutter nu.

DON QUIXOTE

Dulcinea af El Toboso er den smukkeste kvinde i verden. Stød lansen til, agtværdige kollega, og tag mit liv som De har taget min ære.

RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNE

Jeg vil give dig et andet tilbud her i 11. time,

VÆBNEREN AF DEN HVIDE MÅNE (BARBEREN I FORKLÆDNING)

...så rygtes om Señorita Dulcinea af Tobosos skønhed fortsat vil leve i fuldt flor.

RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNE

Jeg er tilfreds hvis den store Don Quixote opgiver våbenkunsten for altid og trækker sig tilbage til sin landsby.

DON QUIXOTE

Nej, gør det blot forbi, kære Ridder, og lad mig forbløde på denne skæbnesvangre aften.

RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNE

Men ærværdige ridder, det er uværdigt for Dem at lyset skal slukkes på denne måde. De fortjener at leve Deres sidste livskapitel i ro og mag.

DON QUIXOTE

Nej, jav du blot lansen ind i min strube.

VÆBNEREN AF DEN HVIDE MÅNE

Tænk på Deres familie, og skån dem for denne sørgelige historie!

SANCHO

Gode Herre, vær venlig at gør som de siger.

DON QUIXOTE

Nuvel. Jeg accepterer mit nederlag.

RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNE

Og nu til din væbners skæbne. Det er klart, at din herres fiasko ikke skal slå æggene i DIN kurv i stykker. Enhver kan se, hvor meget du har ofret for at følge ham gennem tykt og tyndt. Det er en præstation i sig selv, som fortjener at blive belønnet.

SANCHO

Jeg ønsker blot at min herre kommer sikkert hjem.

VÆBNEREN AF DEN HVIDE MÅNE

Lyt før du taler.

RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNE

Måske det du hører vil interessere dig. Jeg er gennem mine berømte fejder og slag kommet i besiddelse af en uoverskuelig mængde øriger og leder for tiden efter ø-guvernører, der har begge ben solidt plantet på jorden. Måske var sådan et embede noget for Dem?

SANCHO bliver så rørt, at han ikke kan svare.

SANCHO

Mmmm.....mmmm.....mmmm.....mange tak som i ja tak, det vil De ikke fortryde Store Hvide Ridder.

RIDDEREN AF DEN HVIDE MÅNE

Glæd Dem til indsættelsesceremonien, hvor De vil modtage NØGLEN til byporten, som symbol på at De er GUVERNØREN.

DON QUIXOTE walk of shame hjem.

3.6 - INDSÆTTELSESCEREMONIEN

BARBEREN (synger).

det en stor dag, klokken den er kvart i fest
på den smukkeste af øer
og skønt din kone siger at du skal klap' din hest
så si'r du nej, du må vær' skør
for det din præmie din belønning
her ka' du herske og diktere
her kontrollerer KUN SANCHO
her regerer KUN SANCHO
du vor' allesammens guvernør
Op og stå
vi elsker Sancho – op at stå
vi elsker Sancho - op at stå
vi elsker Sancho – indtil vi dør
op og stååååååååå
for øens guvernør

Sancho stopper musikken.

SANCHO (til sig selv)

Stop! Jeg bliver helt ør i hovedet af al denne her ceremoni. Og den her musik... min herre ville have hadet den...

3.7 SANCHO BLIVER DREVET TIL VANVID

VÆBNER AF HVIDE MÅNE

Undskyld Hr. Guvernør, vil De være venlig at underskrive denne resolution, så Deres genvalgskampagne kan betales af kommunen?

SANCHO (modvilligt)

Øhhh... altså skrive...

VÆBNER AF HVIDE MÅNE

Undskyld Hr. Guvernør, Og dette lovforslag, som De bedes læse angående opførelsen af fem nye fængsler her på øen...

SANCHO

Læse...

VÆBNER AF HVIDE MÅNE

Undskyld Hr. Guvernør, accepter vores invitation til overdådig langbordsmiddag i aften, der vil være alt hvad hjertet begærer...

SANCHO

Jamen, jeg vil bare have noget simpelt, en pølse eller et brød og et løg.

VÆBNER AF DEN HVIDE MÅNE (*lægger arm om Sancho*)

Nu kan De jo bestemme og gøre præcis som De vil. Tillykke med posten, Sancho.

SANCHO

Jeg er ikke sikker på at jeg kan det her. Jeg savner min familie.

VÆBNER AF DEN HVIDE MÅNE

Din familie? Dem får vi straks reddet ind og vil besmykke dem med adelsmærker, Deres Theresa skal blive guvernante her.

SANCHO (berørt)

Jamen jeg tror ikke jeg egner mig til det her hverv.

VÆBNER AF DEN HVIDE MÅNE

Vi - og øen - værdsætter din ydmyghed, men man skal lige vænne sig til at være ham, der svinger taktstokken...

SANCHO

Jamen.. måske var det bare bedre som drøm. Jeg har ønsket mig en ø så brændende, og

nu er jeg så her med alle disse rosationer og papirer og fine selskaber. Jeg savner min herre, og tænker på alle de bedrifter, vi har udrettet sammen. Og nu ligger han helt knækket, ødelagt og uden ære derhjemme. Jeg kan ikke være det her bekendt.

VÆBNER AF DEN HVIDE MÅNE

Jamen, hr. Guvernør...

SANCHO

Beklager, Herre, det er meget venligt alt sammen, men jeg må vende snuden hjemad.

3.8 DON QUIXOTES KLARSYN I SYGSENGEN

Musik: Noget om helte på spansk. DON QUIXOTE går og vander blomster, læser HEMSLÖJD og andre søde ting fra pensionisternes verden. Lægger sig. Præst ankommer fra ceremoni, hurtigt.

ANTONIA

Hvordan har du det onkel? Du har ikke sagt noget i tre dage? Ikke engang et lille smil er det blevet til...

DON QUIXOTE

Nej, men det skyldes at jeg har sandet at tiden er ved at løbe ud. Jeg er svag, Niece, og kan forsikre dig, at denne Ridder af Den Hvide Måne lige så godt kunne have slået mig ihjel som er at sende mig hjem til blomsterbedene her.

PRÆSTEN

Det er aldrig for sent at genvinde taget om livet.

DON QUIXOTE

For mig er det. Jeg har tabt min ære, og jeg har svigtet mig selv. Jeg har mistet grebet om virkeligheden og flygtet ind i historierne for at søge trøst. Og i denne snævre kreds vil jeg også gerne komme med en bekendelse: Jeg har ikke været mig selv på det sidste.

ANTONIA (*endelig forløst*)

Vi forstår, onkel.

DON QUIXOTE

Hele verden forsøgte at tale mig til fornuft, og jeg ser nu, at de - I - alle havde ret. Jeg er vendt tilbage til virkeligheden og er fuldstændig afklaret.

ANTONIA

Det er forfærdeligt at høre, at du har været så alene, onkel.

DON QUIXOTE

Alene **havde** jeg været, hvis det ikke havde været for min gode nabo, Sancho Panza.

PRÆSTEN (*tynget af dårlig samvittighed*)

Jeg er sikker så, at Sancho Panza også gerne ville have været her.

DON QUIXOTE

I så fald ville jeg have fortalt ham, at jeg har taget fejl og løjet for ham. Og at jeg ønsker at gå i graven som mit sande jeg.

BARBEREN

Don Quixote.

DON QUIXOTE

Nej, som Alonso Quijano. Jeg er Alonso Quijano. Jeg har været gal, men vil dø uden af at tage min galskab med mig i graven. Den efterlader jeg her på jorden.

DON QUIXOTE dør og det banker på døren. ANTONIA henter, SANCHO kommer ind, men for sent. Sluttes alene ved DON QUIXOTES døde legeme.

1 minuts stilhed for DON QUIXOTE. Butleren styrer at folk ikke klapper. Ser på uret. Evt: Amanda, Lukas og Sophie skift til TCAY suits. Tiden er gået. Alle klapper.